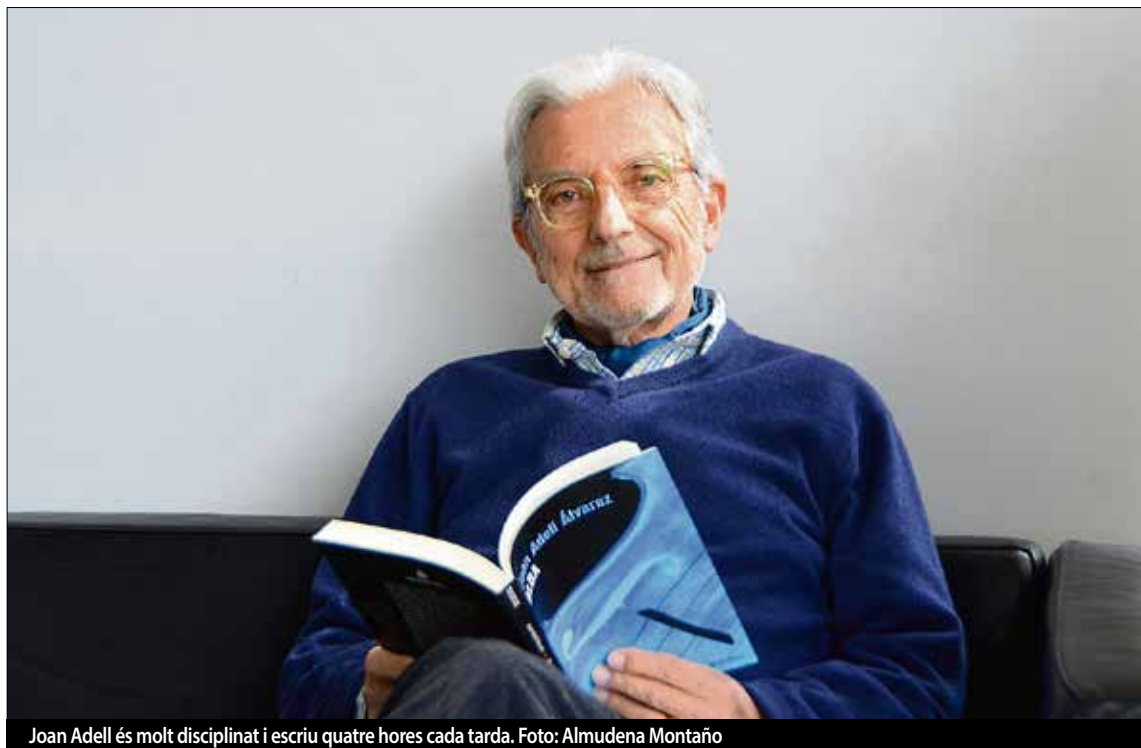


# “La jubilació s’ha de planificar amb temps per aprofitar i gaudir de totes les hores lliures i no deprimir-se”



Joan Adell és molt disciplinat i escriu quatre hores cada tarda. Foto: Almudena Montaña

## ALMUDENA MONTAÑO INDIA

Després de quaranta anys exercint de farmacèutic a la farmàcia del seu poble, Joan Adell (Blanes, 1938) va pensar que si no planificava bé la jubilació s'avorriria. Així que va decidir que escriuria i que ho faria amb una metodologia escrupolosa: quatre hores cada tarda, en un ambient molt silenciós, a la seva casa de camp. A ell li ha funcionat a la perfecció i mostra d'això són els deu llibres que ha publicat i la vintena de premis literaris aconseguits. Aquest mes presenta la seva darrera novel·la, *Alba, on l'amor i la música ajuden a la protagonista a sortir de l'anorèxia que pateix*.

## Pensa que l'amor pot curar algunes malalties?

Sí. Els anorèxics sovint són persones deficitàries d'afecte. Un afecte molt sentit els pot sanar.

## Això és el que li passa a l'Alba, la protagonista de la seva darrera novel·la?

És la història d'una noia que pateix anorèxia nerviosa, una malaltia que li marca la vida d'una manera tremenda. Tot i això, ella reacciona molt bé. És una història molt creïble, però no autobiogràfica, amb una protagonista molt entranyable.

## A l'Alba li afecta molt tot el que passa al seu voltant. Creu que l'entorn social influeix en l'augment de casos d'anorèxia?

Una de les causes fonamentals de l'anorèxia és la importància enorme que se li dona a la imatge, una imatge desmesurada i

injusta, perquè l'ésser humà és molt més que un cos. Tots tenim la nostra part de culpa, però la principal culpable és la moda. A través d'un procés misteriós s'ha idealitzat una dona inexistente que la continuem veient a les passarel·les. És un drama perquè ha provocat moltes morts i, sobretot, provoca moltes desgràcies familiars i individuals. Malgrat que hi ha algunes veus que s'aixequen en contra, la societat no fa res important per lluitar contra això.

## Els seus estudis de farmacèutic i metge li han ajudat a escriure amb més rigor aquesta obra?

Encara que no faig servir un llenguatge amb tecnicismes, en tots els meus llibres aprofito aquests coneixements per fer algunes explicacions.

## Com ha canviat el món de la farmàcia des que va començar a treballar fins ara?

Moltíssim. La gestió d'estocs, que és una cosa fonamental en un negoci de compra i venda, era molt diferent en els meus inicis. Teníem un bloc i un bolígraf i cada cosa que veníem l'apuntem. Quan s'acabava la jornada, fèiem la comanda amb la llista dels productes que havíem venut.

## Per què va començar a escriure?

És una afició que tinc des de jove, però mai l'havia desenvolupat per falta de temps. Quan em vaig jubilar tenia tantes hores sense cap obligació laboral, que vaig començar a escriure

amb una mica de seriositat. La jubilació s'ha de planificar amb temps per aprofitar i gaudir de totes les hores lliures i no entrar en depressió. Jo la vaig planificar molt de temps abans.

## I quins van ser els seus primers passos?

Vaig trobar la web [www.relat-sencatala.cat](http://www.relat-sencatala.cat) i vaig començar a enviar els meus treballs perquè me'ls publicessin per Internet. Allà vaig conèixer un grup d'escriptors amb qui intercanviàvem els textos per comentar-los. Ells em van explicar que hi havia una escola d'escriptura a Barcelona, l'Ateneu barcelonès, i allà vaig fer tres cursos de novel·la.

## Ha guanyat una vintena de premis literaris. Per què es

## presenta als premis?

Per a mi els premis són com un autotest. Em poso a prova, per veure si allò que he escrit val la pena. La immensa majoria de les vegades és un bany d'humilitat perquè no me'l premien. També és el currículum per mostrar a les editorials quan demanes que et publiquin una obra.

## Els premis serveixen per posar en valor la llengua catalana?

Crec que és molt important per a la nostra llengua que es fomenti la creació en català i un dels camins per aconseguir-ho són els premis literaris. Tampoc se li ha de donar més importància de la que tenen, ja que hi ha molta obra bona que mai estarà premiada. Però tot el que sigui fomentar l'escriptura en català, sobretot de la gent jove, que sigui benvingut. Hi ha altres camins, però el summum de l'escriptor és veure la seva obra publicada.

## Gaudeix escrivint?

Escrivint em sento molt autorealitzat i feliç encara que l'escrit fracassi. No perquè no sigui premiat, sinó perquè a mi no m'acabi d'agradar. Sóc molt autocrític. Però, fins i tot en aquestes ocasions, m'ho passo molt bé.

## Qui llegeix primer els seus escrits?

Durant una època vaig tenir un parell de companys i companyes que ens anomenàvem entre nosaltres els “espàrrings literaris”, que ens llegíem mútuament el que escrivíem i ens ho criticàvem. Alguns d'ells han reeixit com a escriptors que valen molt. Era molt divertit. Ara normal-

ment és una labor molt personal. Normalment surt bé i si surt malament, no passa res. Torno a començar, ho modifico i precisament en això rau el goig d'escriure!

## Quan de temps triga en escriure cada llibre?

Jo sóc molt disciplinat, als matins m'agrada sortir al carrer a passejar i a les tardes escric unes quatre hores diàries. Per exemple, per escriure *Matins grisos*, vaig trigar quatre anys.

## Què farà la diada de Sant Jordi?

Aquest any estaré tranquil.

## Anirà a comprar un llibre?

No. Jo el dia de Sant Jordi no vaig a comprar llibres. Per a mi és el pitjor dia de l'any per comprar-los, perquè les llibreries estan massa plenes de gent.

## Ja. Però els escriptors volen vendre molt aquell dia. Fins i tot hi ha un rànquing de vendes!

Personalment em qüestiono si és positiva aquesta sortida massiva d'obres al llarg d'una setmana. Ho trobo una mica fals, és la supercomercialització dels llibres.

## Però vostè acaba de publicar un llibre que es presenta aquest Sant Jordi. Per què ho fa si no hi està d'acord?

No hi participo amb gaire il·lusió. Aquest any no estaré a cap parada. L'any 2010, quan vaig publicar *Matins grisos*, l'editorial em va demanar que estigués el dia de Sant Jordi a quatre taules de Barcelona signant llibres. Va ser una mica estressant, a més si al costat et toca un autor supervendes, encara quedes més frustrat! ■

## Novel·les, poemes i contes

Des que va començar a escriure, la carrera editorial de Joan Adell no ha parat de donar fruits. Ha publicat les següents novel·les: *El naufrag* (2006), *Puzles* (2008), *Més enllà del simulacre* (2008), *Matins grisos* (2010), *Només són pedres* (2017) i *Alba* (2017). En l'àmbit de la poesia: *Sorrejant* (2006), *Tres estrelles Michelin* (2011) i *Taronges calentes* (2017); i també s'ha atrevit amb un conte: *El mossèn de les putes* (2007). ■



L'obra publicada de Joan Adell. Foto: Almudena Montaña